

پاسخ روابط عمومی
شرکت توزیع برق ناحیه ۷:

اجرای پروژه شبکه فشار ضعیف فقط تا پایان امسال

برای تعیین تکلیف زمین‌های رها شده در کوچه‌های فرعی شهیدریعی ۱۰، به‌خصوص زمین‌های انتهایی کوچه شهیدریعی ۱۰/۲ با مسئولان شهری منطقه تماس گرفتیم اما تا زمان چاپ این گزارش، پاسخی دریافت نکردیم.

اما مدیر روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق شهرستان مشهد در پاسخ به معضل نبود روشنایی در کوچه شهیدریعی ۱۰/۲ و ۱۰/۴ گفت: برای نصب سیستم روشنایی نیاز به شبکه فشار ضعیف برق است، این در حالی است که در حال حاضر، این کوچه‌ها شبکه فشار متوسط ۲۰ هزار ولتی دارند.

کاشی بیان کرد: اجرای پروژه احداث شبکه فشار ضعیف برق در محدوده خیابان‌های شهیدریعی، از اولویت‌های این شرکت است که تا پایان سال اجرایی خواهد شد.

وی با بیان اینکه در مشهد مشکلی برای تامین برق مشترکان وجود ندارد، گفت: حتی زمانی که مشکلی در شبکه برق یک محدوده به وجود می‌آید، مردم بی‌برقی را احساس نمی‌کنند؛ چون شرکت توزیع نیروی برق شهرستان مشهد، تنها شرکتی در کشور است که از راه دور قابلیت کنترل شبکه‌های برق را دارد. حدود هزار نقطه در شبکه‌های برق مشهد به سیستم پیشرفته اتوماسیون از راه دور متصل است و این امکان باعث شده است مردم در سخت‌ترین شرایط بی‌برقی را احساس نکنند.

مدیر روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق شهرستان مشهد درباره مشکل نبود تیر چراغ برق در کوچه ابرار یک نیز بیان کرد: شرکت برق زمانی اقدام به جانمایی ستون برق می‌کند که طول و عرض کوچه در طرح‌های تفصیلی شهرداری، مشخص و نیز جدول‌گذاری شده باشد.

کاشی افزود: باتوجه به اینکه کوچه ابرار یک هنوز تعیین تکلیف نشده است، شرکت برق نمی‌تواند به جانمایی ستون‌های برق در این محدوده اقدام کند، چون به لحاظ تردد وسایل نقلیه و برخورد با شبکه‌های برق با مشکل ایمنی روبه‌رو هستند.

روابط عمومی شرکت توزیع برق شهرستان مشهد علاوه بر همکاری خوب در پاسخ‌گویی به مشکلات مردمی، پیش از چاپ گزارش اقدام به تجهیز کردن دو ستون برق به سیستم روشنایی، در کوچه شهیدریعی ۱۰/۲ کرد. پس از تماس مجدد با کاشی، وی ضمن تایید این موضوع گفت: ما به صورت موقت بر روی دو ستونی که شبکه فشار برق ضعیف داشتند، لامپ روشنایی نصب کردیم اما تا پایان سال، برای تمام محدوده شهیدریعی، سیستم روشنایی به‌طور کامل تامین خواهد شد.

بازی می‌شود. اومی گوید: شب‌ها فقط جلوی مدرسه روشنایی دارد و جلوی بلوک‌های ماهیچ چراغ برقی نیست.

به گفته او، چراغ روشنایی خود بلوک‌ها نیز، فقط چند متر جلوی در را روشن می‌کند. از بچه‌های پرسیم خودشان تابه حال شاهد اتفاقی بوده‌اند که برایشان ناامنی ایجاد کرده باشد که یکی آن‌ها می‌گوید: آن روز داشتیم توی حیاط خانه ما بازی می‌کردیم که توپمان بیرون افتاد. وقتی برای برداشتن توپ بیرون آمدیم، دو موتور سوار دنبلمان کردند. ما هم سریع به داخل آمدم و در را بستیم.

می‌پرسم: چرا داخل این زمین خاکی، بازی می‌کنید؟ پاسخ می‌دهد: این اطراف ورزشگاه میثاق است که با هم را مادر است؛ به همین خاطر همین جاذبه دیکر خانمان بازی می‌کنیم.

دیگری می‌گوید: شنیده بودیم که قرار است اینجا پارک بشود و استخر بزنند ولی این کار را انجام ندادند.

الهه مرادی میان گفت‌وگو با ما بچه‌ها، از داخل یکی از بلوک‌ها بیرون می‌آید. عجله دارد و فقط به قدر پاسخ‌گویی می‌گوید: اینجا شب‌ها تاریک تارک است. پنج سال است اینجا مستاجر هستیم و وضع به همین ترتیب است؛ البته خودمان هم هیچ وقت برای رسیدگی به مشکلات به جایی مراجعه نکرده‌ایم. شب‌ها افراد معتاد در انتهای این زمین‌های خاکی، جمع می‌شوند. آتش، روشن و مواد مصرف می‌کنند.

با علی اکبر حمیدنی نیز صحبت می‌کنیم. او ۱۰ سال است ساکن محله رسالت است و سوپرمارکت دارد. حمیدنی که به خاطر تاریکی شب‌ها و نبود روشنایی تابه حال شاهد چند نمونه کیف‌قاپی و زورگیری بوده است، می‌گوید: از سگ و گربه گرفته تا انواع حشرات در زمین‌های خاکی این محدوده پیدای می‌شود. یک زمین خالی پشت مدرسه هست که پنج سال پیش، شهرداری با استشهادهای مردمی، داخلش نهال توت کاشت و بعد هم آن‌ها را برد، در حالی که ما تصور می‌کردیم قرار است تبدیل به پارک شود.

وادامه می‌دهد: شب‌ها فقط با ماشین جرث‌می کنیم رفت و آمد کنیم. سه سال است اینجا خانه اجاره کرده‌ایم و پسر کملاس سوم دبستان است و به همین مدرسه می‌رود. مسیر رفت و آمدش را ببینید چقدر خاکی و ناامن و کثیف است.

پیش از آنکه به مدرسه برسیم، به دسته‌ای از درختان توت برخورد می‌کنیم که از فاصله دور تر هم قابل مشاهده‌اند و از نظم و ترتیب کاشت‌نشانیان معلوم می‌شود که شهرداری آن‌ها را کاشته است اما ظاهراً همان‌طور به حال خود رها شده‌اند؛ چون پای این درختان، خاکی است و چمن و فضای سبزی در آن دیده نمی‌شود.

بازی کودکان در فضای ناامن

وارد مدرسه «حمزه میعاد» می‌شویم تا حرف‌های مدیر را هم بشنویم. او وقتی موضوع گزارش را می‌شنود، خیلی خلاصه می‌گوید: ما هیچ مشکلی نداریم و هیچ اتفاقی برای دانش‌آموزانمان نیفتاده است. آن‌ها از پشت مدرسه و از مسیر آسفالت رفت و آمد می‌کنند.

این در حالی است که وقتی با علی شریفی در جلوی مدرسه هم صحبت می‌شویم، ابتدا پسرش را که از خودروی خودش پیاده شده است، به داخل مدرسه راهنمایی می‌کند و در ادامه به ما می‌گوید: اوضاع اینجا اصلاً خوب نیست. ما ساکنان خیابان نهضت هستیم و چون آنجا دبستان ندارد، مجبوریم از آن طرف بولوار شریعتی به اینجا بیاییم. فضای اطراف مدرسه به خاطر این زمین‌های خاکی، آن قدر ناامن است که باید همیشه همراه پسر باشیم.

محمد حسام، یاسین، امیر حسین و کوروش که شیفت مدرسه‌شان تمام شده است، داخل زمین خاکی جلوی مدرسه مشغول بازی فوتبال هستند. این زمین خاکی که در کوچه شهیدریعی ۱۰/۴ قرار گرفته، جدا از زمین هشت هزار متری انتهای کوچه شهیدریعی ۱۰/۲ است. در این محدوده ظاهراً زمین‌های رها شده کم نیستند. خانه محمد حسام در یکی از بلوک‌هایی است که در آن درست روبه این زمین خاکی و مدرسه،

زیادی با خانه‌های مسکونی دارد و به همین دلیل مشکلی اینجا نمی‌کند.

این شهروندان ادامه می‌دهد: باور کنید باد که می‌وزد، خاک و نخاله‌ها از روی زمین بلند شده و به داخل خانه‌های ما می‌آید. اصلاً شما فرض کنید هر روز صبح که در خانه‌تان را باز می‌کنید، چشمتان به زباله و نخاله بیفتد، چه احساسی پیدا می‌کنید؟ الان عروس خودم و دختر همسایه‌مان سالک گرفته‌اند. به نظر شما به جز وجود این زمین خاکی، چه دلیلی برای آن می‌تواند وجود داشته باشد؟

دود ماشین‌ها در داخل خانه‌ها

او در ادامه صحبت‌هایش از آسفالت نبودن مسیر جلوی منزل خود و دیگر همسایه‌ها حرف زده و با اشاره به نداشتن تابلو در ابتدای کوچه‌های فرعی ابرار می‌گوید: هیچ وقت نمی‌توانیم آدرس درستی به دیگران بدهیم، حتی پلاک خانه‌های ما بعد از این همه مدت، موقتی است. پلاک خانه ما ۴۴ است و پلاک خانه‌های دیگر داخل این کوچه نیز، همین این شماره را دارند و قبض‌های ما بیشتر مواقع آنجا فرستاده می‌شود.

دوماشین سنگین، درست جلوی منزل خانم حفیظی پارک شده است که از آن‌ها نیز حرف می‌زند: صدای تردد ماشین‌ها به کنار، وقتی روشن می‌شوند، آن چنان دودی از درز در و پنجره‌ها وارد خانه‌های ما می‌شود که فکر می‌کنی ماشین داخل خانه قرار دارد. حالا شما فرض کنید تابستان هم باشد و در و پنجره‌های ما باز.

شب‌ها فقط با خود رفت و آمد

می‌کنیم

بعد از صحبت با این شهروند به سمت ساختمان مدرسه حرکت می‌کنیم که با مسافت به نسبت زیادی از زمین خاکی، در کوچه شهیدریعی ۱۰/۴ قرار گرفته است. بین راه، یکی دیگر از ساکنان که خود را محبوبه افضل پور معرفی می‌کند، از ناامنی این محدوده در شب می‌گوید

